

מסכת תרומות

פרק ז משנה ב

בֵּית כֹּהֵן שֶׁנִּשְׁאָא לְיִשְׂרָאֵל וְאַחֵר כֹּף אָכְלָה תְּרוּמָה, מְשַׁלֶּמֶת
אֶת הַקֶּרֶן וְאֵינָה מְשַׁלֶּמֶת אֶת הַחֲמִשׁ, וּמִיתְתָּה בְּשִׁרְפָּה. נִשְׁאָא
לְאַחַד מִכָּל הַפְּסוּלִין, מְשַׁלֶּמֶת קֶרֶן וְחֲמִשׁ, וּמִיתְתָּה בְּחֶנֶק,
דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, זֶה וְזֶה מְשַׁלְּמוֹת אֶת הַקֶּרֶן
וְאֵינָן מְשַׁלְּמוֹת אֶת הַחֲמִשׁ, וּמִיתְתָּן בְּשִׁרְפָּה: